

Χάλκη: Τίμησαν τη μνήμη του τελευταίου Σχολάρχη της Θεολογικής Σχολής

[Πατριαρχία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Την ιερά μνήμη του τελευταίου των Σχολαρχών αυτής, μακαριστού Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Μαξίμου, τίμησε κατά χρέος η Ιερά [Θεολογική Σχολή Χάλκης](#), χθες, Τετάρτη 4 Ιανουαρίου 2023, με αφορμή την συμπλήρωση 32 ετών από της προς Κύριον εκδημίας του, επισυμβάσης την 4η Ιανουαρίου του 1991.

Μετά το πέρας της τελεσθείσης Θείας Λειτουργίας ανεγνώσθη υπό του Καθηγουμένου, Θεοφιλεστάτου **Επισκόπου Αραβισσού κ. Κασσιανού**, νεκρώσιμο τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της μακαρίας ψυχής του αοιδίμου Σχολάρχου, Μητροπολίτου Σταυρουπόλεως Μαξίμου.

Ο Σταυρουπόλεως Μάξιμος, απόφοιτος της Θεολογικής Σχολής (1944), υπηρέτησε εν συνεχεία σε αυτήν ως Καθηγητής (1951 κ.ε.) και Σχολάρχης (1955-1991) και διέμεινε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του σε αυτή, για την οποία ομολογεί ο ίδιος: “Ουδέν και ουδένα εν τω κόσμω ηγάπησα περισσότερον της Τροφού Σχολής”.

Ο μακαριστός Σχολάρχης, Μητροπολίτης Σταυρουπόλεως κυρός Μάξιμος, αποφοίτησε αριστούχος από τη Σχολή το 1944. Το 1951, μετά την πραγματοποίηση ανωτέρων σπουδών στο Πανεπιστήμιο Λουβαίν του Βελγίου, διορίστηκε Καθηγητής Φιλοσοφίας της Σχολής και το 1955 Σχολάρχης. Στη θέση αυτή παρέμεινε μέχρι τον θάνατό του, το 1991. Κατά τη διάρκεια της μακράς Σχολαρχίας του εβίωσε την οδυνηρή και παντελώς άδικη και ακατανόητη απόφαση της αναστολής της λειτουργίας του ακαδημαϊκού τμήματος της Σχολής, το 1971. Παρέμεινε όμως στη Σχολή ως άγρυπνος φρουρός και φύλακας με πλήρη

αυτοθυσία και αυταπάρνηση περιμένοντας την επαναλειτουργία της. Μέχρι τέλους δεν έπαυσε να εργάζεται αδιαλείπτως ώστε να διατηρεί την Σχολή πάντοτε σε άριστη κατάσταση, έτοιμη να υποδεχθεί και πάλι νέους φοιτητές.

Κατά τη διάρκεια της μακράς Σχολαρχίας του εβίωσε την οδυνηρή και παντελώς άδικη και ακατανόητη απόφαση της αναστολής της λειτουργίας του ακαδημαϊκού τμήματος της Σχολής, το 1971. Παρέμεινε όμως στη Σχολή ως άγρυπνος φρουρός και φύλακας με πλήρη αυτοθυσία και αυταπάρνηση περιμένοντας την επαναλειτουργία της. Μέχρι τέλους δεν έπαυσε να εργάζεται αδιαλείπτως ώστε να διατηρεί την Σχολή πάντοτε σε άριστη κατάσταση, έτοιμη να υποδεχθεί και πάλι νέους φοιτητές.

